

СЕЋАЊЕ НА ПЕТРИТА ИМАМИЈА (1945–2019)

Петрита Имамија, као, претпостављам, и већина оних који-ма је предавао на Факултету драмских уметности у Београду, памтим као професора широке културе, доброг уметничког укуса и добрих намера. Себе никада није стављао у први план, умео је да препозна квалитетне идеје и материјале и да их подржи, и умео је да нам пушта занимљиве и неконвенционалне филмове.

Петрит Имами је рођен 1945. године у Призрену, али се убрзо са родитељима преселио у Београд, где је постојала потреба за преводиоцима за албански језик. Драматургију је на Факултету драмских уметности дипломирао 1974. године, где је, од позиције стручног сарадника (1978) до редовног професора (1996), радни век провео као наставник на предмету Филмска и телевизијска драматургија.

За сценарио филма „Ветар и храст” (1979), према роману Синана Хасанија, награђен је Златном ареном у Пули, а као драматург је сарађивао у низу телевизијских драма у продукцији Телевизије Приштина. Аутор је сценарија за истоимену телевизијску серију, као и за филм „Набујала река” (1983), према роману истог писца.

Допринос Петрита Имамија филмској и телевизијској драматургији није се ограничавао на његов педагошки рад и сценаристичко-драматуршку праксу: 1978. и 1983. године приредио је два тома драгоцене хрестоматије „Филмски сценарио у теорији и пракси”, док је 2011. године објавио код нас јединствени приручник „Драматургија играног филма”.

Своје занимање за лексикографију, које нам је као студентима било добро познато и често корисно, није ограничио само на питања науке о филму (Лексикон филмских и телевизијских појмова (1993, 1997) и Филмски и телевизијски енглеско-

УСПОМЕНА

српски речник (2002), већ и на општу лексикографију („Београдски фрајерски речник” – 2000. и „Origjina e fjalëve në gjuhën shqipe” – „Порекло речи у албанском језику” – 2011. године.

Ипак, широј јавности Петрит Имами ће остати познат пре свега по делима посвећеним српско-албанским културним везама: од краће књиге „Срби и Албанци кроз векове” (1998), која је претходно излазила као фелтон у листу „Данас”, до истоименог тротомника на српском и на албанском језику (2016–2018). Верујем да ће сав значај ових књига бити сагледан тек у, надам се не тако далекој, будућности, када ћемо хладније главе и са истинском самообогаћујућом радозналошћу моћи да посматрамо све аспекте културних и историјских веза ова два народа који деле исти географски и цивилизацијски простор. Петрит Имами својом личношћу и делом представља једну од најважнијих карика у успостављању нашег будућег разумевања.

Покој души нашем драгом професору.

Владимир Коларић,
Завод за проучавање културног развита,
Београд